

en stor Misforstaaelse, naar det siges. Det kunde aldrig falde os ind at forlange det, fordi vi vidste, det var umuligt. Jeg mener ikke, at det er umuligt i Fremtiden, thi jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at Beboerne nok ville faa amerikansk Borgerret og Toldfrihed for Sukker, men vi vidste alle sammen, at det var umuligt at faa det ind i Traktaten. Det vidste Landstingets Finansudvalg for ti Aar siden. Det var blevet os sagt tidligere, at det var umuligt for den amerikanske Regering ifølge Forfatningen at indsætte en saadan Bestemmelse i Traktaten. I Henhold til den amerikanske Forfatning er det en fastslaaet Regel, at Kongressen, det er Lovgivningsmagten, alene har Myndighed til at give Begler om Naturalisation, det kunne de Autoriteter, der afsluttede Traktater, nemlig Præsidenten og Senatet, ikke gøre. Det er derfor Regeringen absolut umuligt at optage en hertil sigtende Bestemmelse i en Traktat, hvis Afslutning er et Udslag af den udøvende Magt og ikke af den lovgivende Magt. Dette er blevet os sagt mundtlig tidligere og nu atter gennem disse Aktstykker, vi vidste, at det var umuligt at faa Borgerret og Toldfrihed sikrede ved Traktaten, og naar vi vidste det, vilde det være meningsløst at forhandle videre paa det Grundlag, at de dog skulde hjemles ved den. Men jeg skal videre med Hensyn til det Svar, vi have givet, og vor Stilling den Gang, oplyse, at der da ikke var gaaet Døgnpolitik i Sagen, den stod den Gang ren og klar, vi vare, som sagt, 14 Medlemmer i Landstingets Finansudvalg, der vare enige om, at Traktaten var ønskelig. Kun eet Medlem var derimod, hans Stilling har altid været klar, der var tre Medlemmer, der ikke vilde fraraade, og der var elleve, der bestemt vilde tilraade Traktaten. Der var altsaa fjorten, der i større eller mindre Grad vare for Traktaten. De elleve, der bestemt vilde tilraade den, nedsatte et Underudvalg for at affatte et Svar til Ministeriet Sehested, som var det Ministerium, der havde spurgt os. Dette Underudvalg kom til at bestaa af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) og mig, og vi tre have affattet den Skrivelse, som staar her i Betænkningen og er dateret den 24de Januar 1901. Vi vare fuldstændig enige om hvert eneste Udtryk, der staar i den. Der var ingen af os, der under Affattelsen af den et eneste Øjeblik have tænkt paa at forlange amerikansk Borgerret eller Toldfrihed for Sukker. Derimod

vare vi, som vi have fremhævet i Punkt 1., enige om at ønske traktatmæssig Sikkerhed for en saadan fri Handelsforbindelse, som maatte være Betingelsen for en lykkeligere økonomisk Udvikling og dermed et større Velvære for Befolkningen, end vi endog med langt større Offer fra Moderlandets Side og navnlig Kapitalanvendelse, end der var Udsigt til at kunne disponere over, vilde være i Stand til at skaffe dem i fortsat Forbindelse med Danmark. Vi vare enige om, at der ikke var Udsigt til at tilvejebringe de Kapitaler, som vilde være fornødne, hvis der skulde udrettes noget derovre. Vi vare altsaa fuldstændig enige om Affattelsen af dette Svar, hvori der intet som helst siges, hverken om amerikansk Borgerret eller om Toldfrihed for Sukker, fordi det, som sagt, vilde være politisk umuligt. Men dernæst: have vi virkelig Ret til saa stærkt at raabe paa Toldfrihed for Sukker, paa amerikansk Borgerret osv.? Vi have ikke stillet Beboerne derovre under den danske Grundlov, de have Indfødsret paa Øerne, men de have ikke dansk Borgerret i den Forstand, at de kunne udøve nogen som helst Indflydelse her i Danmark. De ere jo ikke stillede som Beboerne af nogen Del af det, der virkelig hører til det danske Monarki. Have vi dernæst givet dem Toldfrihed eller indrømmet dem særlig gode Betingelser for deres Handel og Om sætning? Nej, det have vi ikke. Derfor synes jeg, at vi ikke have nogen særlig Ret til at kræve saadant af Amerika, saa meget mere som der ifølge alt, hvad der foreligger, ikke kan være Tvivl om, at Øerne ville faa det langt bedre under Amerika, end de have det eller fremtidig ville kunne faa det i Forbindelse med os. Det kan der ikke være nogen som helst Tvivl om. For mig stiller det sig saaledes, at den eneste Redning for Øerne fra den Misere, som de ere komne i gennem 30 Aars Misregimente, er at komme i Forbindelse med Amerika og ind under en human og frisindet Lovgivning, det tror jeg er Vejen til at rejse dem baade økonomisk og socialt.

Saa foreligger der to Afstemningsforslag, et fra Flertallet, hvilket, som jeg allerede har sagt, er i Strid med dettes hele Standpunkt i øvrigt, og ogsaa med den højtærede Ordførers Begrundelse her i Salen i Dag, og et fra et æret Mindretal paa 10 Medlemmer. Nu vil jeg for det første sige, at Afstemning ovre paa Øerne er jeg imod i al Almindelighed, fordi jeg tror, at det, selv om vi tage hele